Р Е Ш Е Н И Е
№ 4276

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4484** по описа за **2014** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу решение от 13.03.2014 г. по НАХД № 14039/13 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-[ЕГН]/08.07.2013 г., издадено от председателя на К., с което на [фирма], на осн. чл. 210а от Закона за защита на потребителите /З./ е наложена „имуществена санкция" в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 68в, чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68е, ал. 2 от З.. Навежда твърдения, че решението на СРС е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Моли да се постанови решение, с което да се отмени съдебния акт и вместо него се постанови друг, с който се потвърди НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взима становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 13.03.2014 г. по НАХД № 14039/13 г., СРС е отменил НП №

К-[ЕГН]/08.07.2013 г., издадено от председателя на К., с което на [фирма], на осн. чл. 210а от З. е наложена „имуществена санкция” в размер на 2000 /две хиляди/ лева.
Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.
За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, е изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи. Въззивният съд правилно е приел, че санкционираното юридическо лице не е извършило нарушението описано в АУАН и НП. От приложените по делото безпротиворечиви и кореспондиращи си писмени доказателства не се установява безспорно нарушение на чл. 68в, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68е, ал. 2 от З. от З.. Разпоредбата на чл. 68в от З. въвежда забрана на нелоялните търговски практики. Посочената норма на чл. 68г, ал. 4 от З., изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д – 68к. В случая не е безспорно е установено, че офертата представлява търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика, по смисъла на хипотезата на чл. 68е, ал. 2 от З.. От доказателствата по делото не се установява премълчаване на информация. Налице са рекламни брошури, както и препращане към друго средство за комуникация, а именно чрез посочено лице за контакти, телефон, e-mail адрес и адрес за посещение на конкретен офис. Оттук следва законосъобразен извод, че касаторът не е осъществил от субективна и обективна страна състава на административно нарушение по чл. 68в от З.. На следващо място, настоящият състав счита, че са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на дружеството. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно, като време на извършването му. От доказателствата по делото може да се направи само категоричен извод за датата на установяване на нарушението – 04.04.2013г. Това не е датата на нарушение по смисъла на ЗАНН. Не е посочен и начална дата на промоционалната оферта, а единствено се извлича крайният и срок. Допуснатите нарушения са съществени, тъй като окончателният санкционен акт не съдържа указания досежно датата на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Дата не може да бъде изведена й от обстоятелствената част на АУАН. Съответно е налице нарушаване във формата на същите – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя.
При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него

неоснователни.
Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 13.03.2014г. по НАХД №14039/13г. на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.